

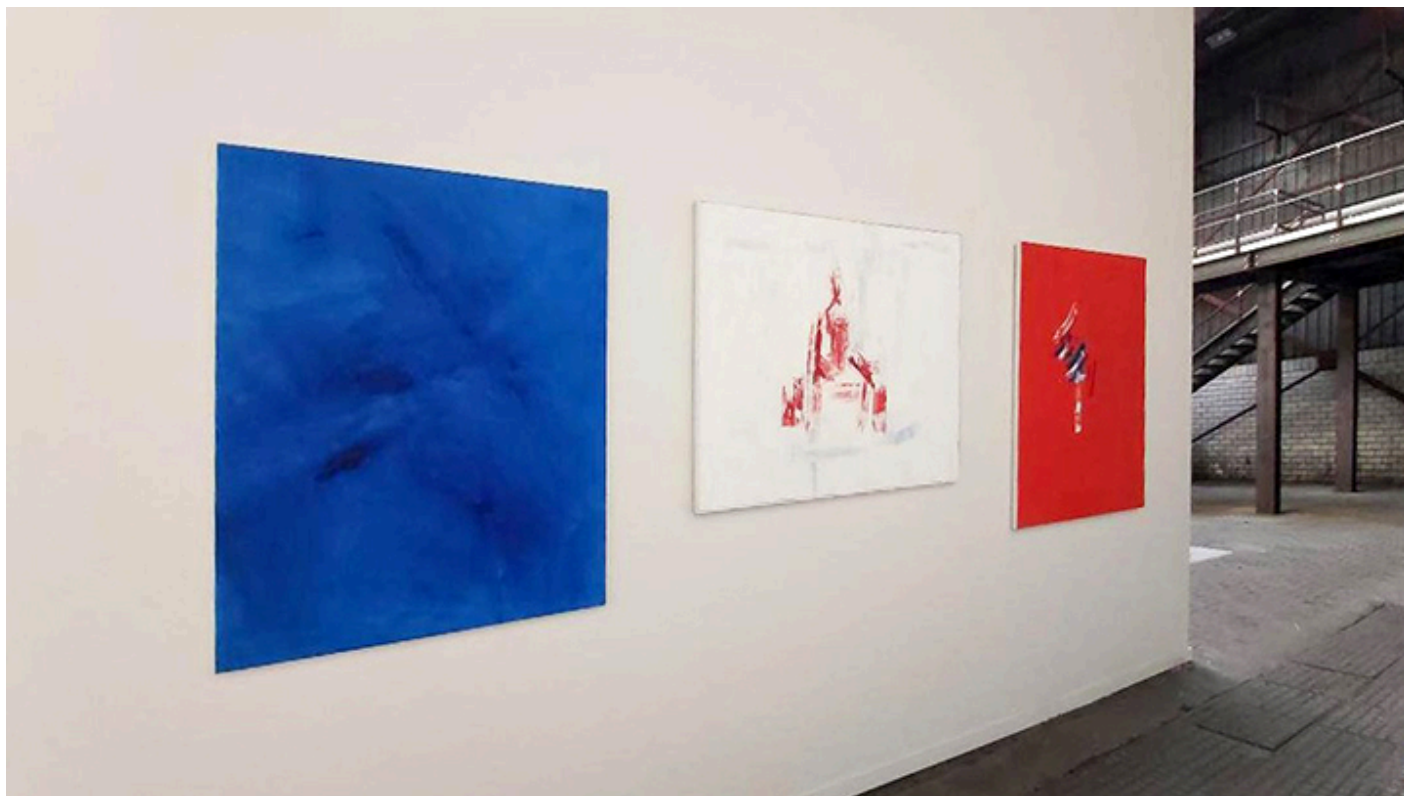
Polski Pawilon na jednej z największych europejskich wystaw sztuki współczesnej NordArt 2022. Część 2.

Prof. Jan Wiktor Sienkiewicz, kurator Pawilonu Polskiego pod hasłem „Ponad granicami” opowiada o twórczości artystów reprezentujących polską sztukę podczas wystawy w Niemczech.

Polscy artyści na wystawie NordArt 2022

Carolina Khouri (*Polska, Liban, Wielka Brytania*)

Urodzona w 1971 roku. Jest libańsko-polską artystką mieszkającą w Londynie. W 2000 roku ukończyła polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim. W 2007 r. zrobiła licencjat z projektowania wnętrz i przestrzeni na University of the Arts London. Jest znana ze swoich dużych, abstrakcyjnych i bardzo ekspresyjnych obrazów. Rozwija język wizualny. Kontrast żywego błękitu, czerwieni i bieli podkreśla energię pociągnięć pędzla na delikatnym tle. Minimalistyczne podejście tworzy esencjonalną formę, badając relację między percepcją a przestrzenią. Artystka poszukuje powiązań w różnych mediach, takich jak sztuka wideo, instalacje i rzeźby.

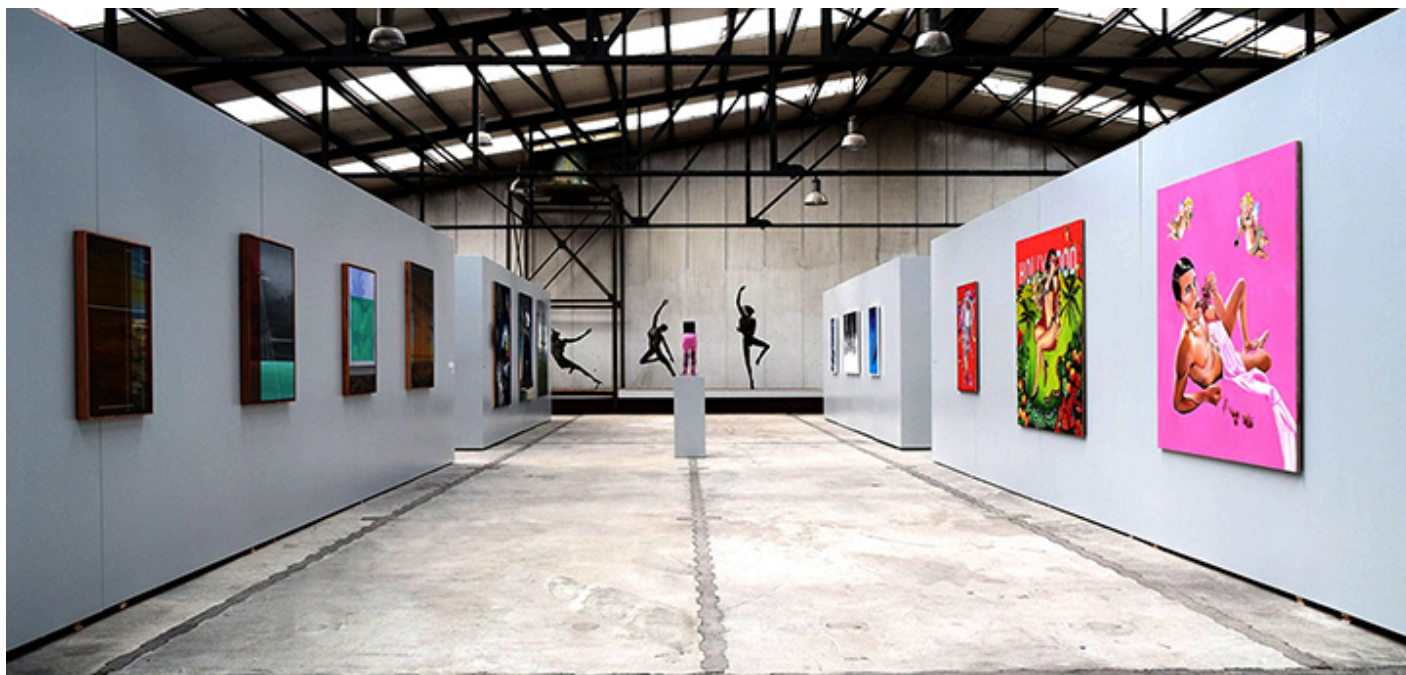
Carolina Khouri, Abstract in Blue no 22, 2021, olej na płótnie, 152.5 cm x 122 cm (z lewej), fot. Jan de Weryha-Wysoczański

✱

Justyna Kisielewicz (Polska, USA)

Ukończyła studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jej prace były prezentowane w *Elle*, *Harper's Bazaar*, *Glamour*, *Juxtapoz* i *Hi-Fructose*. Brała udział w wystawach, organizowanych przez galerie i muzea w Warszawie, San Francisco, Teksasie, Sydney i Berlinie. Ostatnio Muzeum Narodowe w Gdańsku pozyskało jej prace do swojej stałej kolekcji. Obecnie artystka mieszka w Miami. Widzi zachodnią kulturę, konsumpcję i kapitalizm przez pryzmat współczesnego życia. Jej obrazy przepełnione są odniesieniami do współczesnej

popkultury i inspirowane tradycją estetyki amerykańskiej oraz europejskiej. Jej styl artystyczny i tematyka nie są powtarzalne, a jej prace są wyjątkowo szczere emocjonalnie.

Justyna Kisielewicz, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Justyna Kisielewicz, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Tomek Kopcewicz (Polska)

Urodzony w 1974 roku. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, uzyskał dyplom w Pracowni Malarstwa prof. Włodzimierza Łajminga (2002) oraz Pracowni Intermediów prof. Witosława Czerwonki. Od 2002 roku jest rezydentem Gdańskiej Kolonii Artystów na terenie postoczniovym, gdzie współtworzył grupę artystyczną *Friends from the Sea*. W 2015 roku stworzył artystyczny duet pod nazwą *Odyssey* z fotografem Michałem Szlągą. To projekt polegający na artystycznych zajęciach plenerowych na wodzie. Artysta zajmuje się malarstwem i sztuką wideo. Punktem wyjścia dla jego obrazów są często zwykłe elementy miejskiego pejzażu, które jednak znacząco wpływają na nasze zachowania, takie jak bary, szlabany czy otwarte labirynty kubatur biurowych, tak charakterystyczne dla świata korporacyjnego. Interesują go obrazy schwyte między reprezentacją a abstrakcją, gdzie dominuje geometria.

Tomek Kopcewicz, Bez tytułu – z cyklu Piękny pejzaż, 2016, olej na płótnie, 200 x 260 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Grzegorz Kozera *(Polska)*

Urodzony w 1983 roku w Warszawie. Doktor sztuki, malarz i twórca kolaży. Jest absolwentem Liceum Sztuk Plastycznych im. Wojciecha Gersona w Warszawie. Studiował historię sztuki na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (2003–2008), a w 2006 roku rozpoczął studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W roku akademickim 2008/2009 studiował na Universidad de Granada w

Hiszpanii w ramach programu Erasmus. W 2011 roku ukończył z wyróżnieniem Pracownię Leona Tarasewicza i Pawła Susida na Wydziale Nowych Mediów Akademii. W latach 2017-2020 odbył studia doktoranckie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Grzegorza Sztwiertni. Obecnie pracuje jako asystent na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Grzegorz Kozera, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Sebastian Krok (Polska)

Urodzony w 1985 roku w Radomiu. Mieszka i pracuje w Warszawie. W 2014 roku ukończył studia magisterskie na wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Laureat następujących nagród: Grand Prix na I

Międzynarodowym Festiwalu Szkół Sztuki i Projektowania Fisad w Turynie (2015); Grand Prix na XXV Ogólnopolskim Przeglądzie Malarstwa Młodych w Legnicy (2015); Grand Prix na Biennale Malarstwa Bielska Jesień w Bielsku Białej (2017). Artystę zajmują kwestie mechanizmów społecznych. Jego praca ma na celu zademonstrowanie kolorem, że fundamenty zachodniej kultury opierają się na instytucjonalnej przemocy. Oprócz znalezienia współczesnej formy dla swojej sztuki, postrzega budowanie wspólnoty poprzez empatyczne podejście jako jeden z podstawowych moralnych obowiązków artysty, wspólnotę wszystkich ludzi odrzuconych w wyniku działania brutalnych mechanizmów władzy.

Prace Sebastiana Kroka wiszą na ścianie, na postumencie –
rzeźba Michała Jackowskiego, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

✱

Wacław Kuczma (*Polska*)

Urodzony w 1956 roku w Bydgoszczy. W latach 1977–1982 studiował na wydziale Malarstwa i Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku pod kierunkiem prof. Kazimierza Śramkiewicza. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce, USA, Danii, na Litwie, Słowacji, Ukrainie, w Iraku, Niemczech, Holandii, Grecji, Rumunii i Albanii. Był kuratorem wystaw, m.in. Sztuki Współczesnej Albanii, Niemiec i Holandii, „David Lynch” w Bydgoszczy, „Marina Abramović” w Toruniu, „Władysław Hasior” w Bydgoszczy. Był dyrektorem Galerii Miejskiej BWA w Bydgoszczy (2002–2016), dyrektorem Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu (2015–2020), a obecnie jest dyrektorem Muzeum Okręgowego w Bydgoszczy. Jest również wykładowcą malarstwa na Wydziale Wzornictwa Akademii Górniczo-Hutniczej w Bydgoszczy. Główne zainteresowania artysty to malarstwo, rysunek i *performance*. Uważa, że malarstwo obejmuje świat ducha, wewnętrzny krąg i istnienie poza światem fizycznym. *Performance* jest dla niego reakcją na świat polityki.

Wacław Kuczma, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Wacław Kuczma, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Julita Malinowska (Polska)

Urodzona w 1978 roku. Pracuje i mieszka w Warszawie. W 2005 roku ukończyła studia magisterskie na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2012 roku uzyskała stopień doktora. Kontynuowała studia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1999/2000) oraz Wolverhampton University w Wielkiej Brytanii (2013). Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2020), Art in Residency w Tammisaari w Finlandii (2008) oraz Stypendium Twórczego Miasta Krakowa (2006). Jej twórczość wyróżnia harmonijna i oszczędna kompozycja realistycznie malowanych postaci na tle surrealistycznych nadmorskich pejzaży. Od razu widać, że sztuczne kształty, czyste kontury i mocne marginesy to elementy, które definiują styl artystki. Jej obrazy nawiązują do sztuki Hieronima Boscha, Petera Bruegla, Gustave'a Courbета i Paula Gauguina.

Julita Malinowska, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Martyna Miller (Polska)

Urodzona w 1988 roku. Absolwentka Instytutu Kultury Polskiej na Uniwersytecie Warszawskim oraz reżyserii na Akademii Sztuk Sceniczych w Sarajewie. W 2016 roku rozpoczęła Interdyscyplinarne Studia Doktoranckie na Wydziale Intermediów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, a doktorat z wyróżnieniem obroniła pod kierunkiem prof. Izabelli Gustowskiej w 2022 roku. Współzałożycielka duetu Polanki i kolektywu TYNA. Artystka bada, jak działa uzdrawianie i relaksacja, szczególnie w odniesieniu do traumy. Większość jej projektów zaczyna się od osobistej historii, intuicyjnego punktu

zaczepienia i ewoluuje w długoterminowe eksperymenty i praktyki badawcze, angażujące różnych ludzi i narzędzia. Jej podstawowym medium jest wideokolaż, który po rozległym montażu zaczyna przypominać obrazy. W swojej pracy wykorzystuje także *performance*, ruch, głos i dźwięk. „Sexinsitu” to nieustający projekt artystyczny i praktyka społeczna, oparta na dokumentacji wideo osób, rekonstruujących ich seksualne wspomnienia.

Martyna Miller, Sexinsitu, 2021, 3-kanalowa instalacja wideo,
fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Janina Myronova *(Polska, Ukraina)*

Urodzona w 1987 w roku w Doniecku na Ukrainie. Absolwentka Narodowej Akademii Sztuk Pięknych we Lwowie (2012) oraz Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu (2013). Obroniła doktorat na Wydziale Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta (2019). Wzięła udział w ponad 100 wystawach zbiorowych oraz zrealizowała 12 wystaw indywidualnych. Laureatka m.in.: I miejsce w kategorii „Those to come” w V Międzynarodowym Konkursie „Ceramica Multiplex”, organizowanym przez Muzeum miasta Varazdin w Chorwacji (2016); nagroda I stopnia Prezydenta Miasta Kielce za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej oraz upowszechnianie i ochrona kultury, 2015; Grand Prix w Międzynarodowym Konkursie „Najciekawsza forma przestrzenna” (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku). Od 2017 roku jest członkiem Międzynarodowej Akademii Ceramiki IAC. Artystka jest rzeźbiarką ceramiczną, tworzy narrację poprzez formy figuralne i skomponowane tła. Każda kompozycja, wykorzystując specyficzny i zniekształcony obraz ciała, ukazuje inną osobowość i niepowtarzalną historię, które łącznie przypominają powieść graficzną z narracją.

Janina Myronova, Jan - Jan - Johann, 2022, szamotowa glina, ręcznie formowana, ręcznie malowana, 145 x 65 x 37 cm (z lewej), fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Natalia LL (Polska)

Urodzona w 1937 roku. W latach 1957-1963 studiowała u prof. Stanisława Dawskiego na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W 1970 roku wraz z Andrzejem Lachowiczem i Zbigniewem Dłubakiem założyła galerię i grupę artystyczną „PERMAFO”. Jest interdyscyplinarną artystką konceptualną, jej

techniki to głównie grafika i malarstwo, ale także w *performance*, film eksperymentalny, wideo, instalacja, fotografia i rzeźba. Jej wcześniejsza twórczość należy do szeroko rozumianego konceptualizmu, a późniejsza wpisuje się w nurt sztuki feministycznej (od 1975). W swojej praktyce artystycznej często sięgała po ikonografię zapożyczoną z obszaru kultury popularnej, *body art*, sztuki fotograficznej i mass mediów. Seria fotografii i filmów pt. „Sztuka konsumpcyjna” zapewniła Natalii LL trwałe miejsce w historii sztuki nowoczesnej i stała się jej najbardziej rozpoznawalnym dziełem. 2007 roku otrzymała srebrny medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis, a w 2012 roku Nagrodę im. Katarzyny Kobro. Jej prace znajdują się w licznych kolekcjach na całym świecie, m.in.: Musée National d'Art Moderne Centre Pompidou w Paryżu, w Międzynarodowym Centrum Fotografii w Nowym Jorku, czy Muzeum Ludwiga w Kolonii.

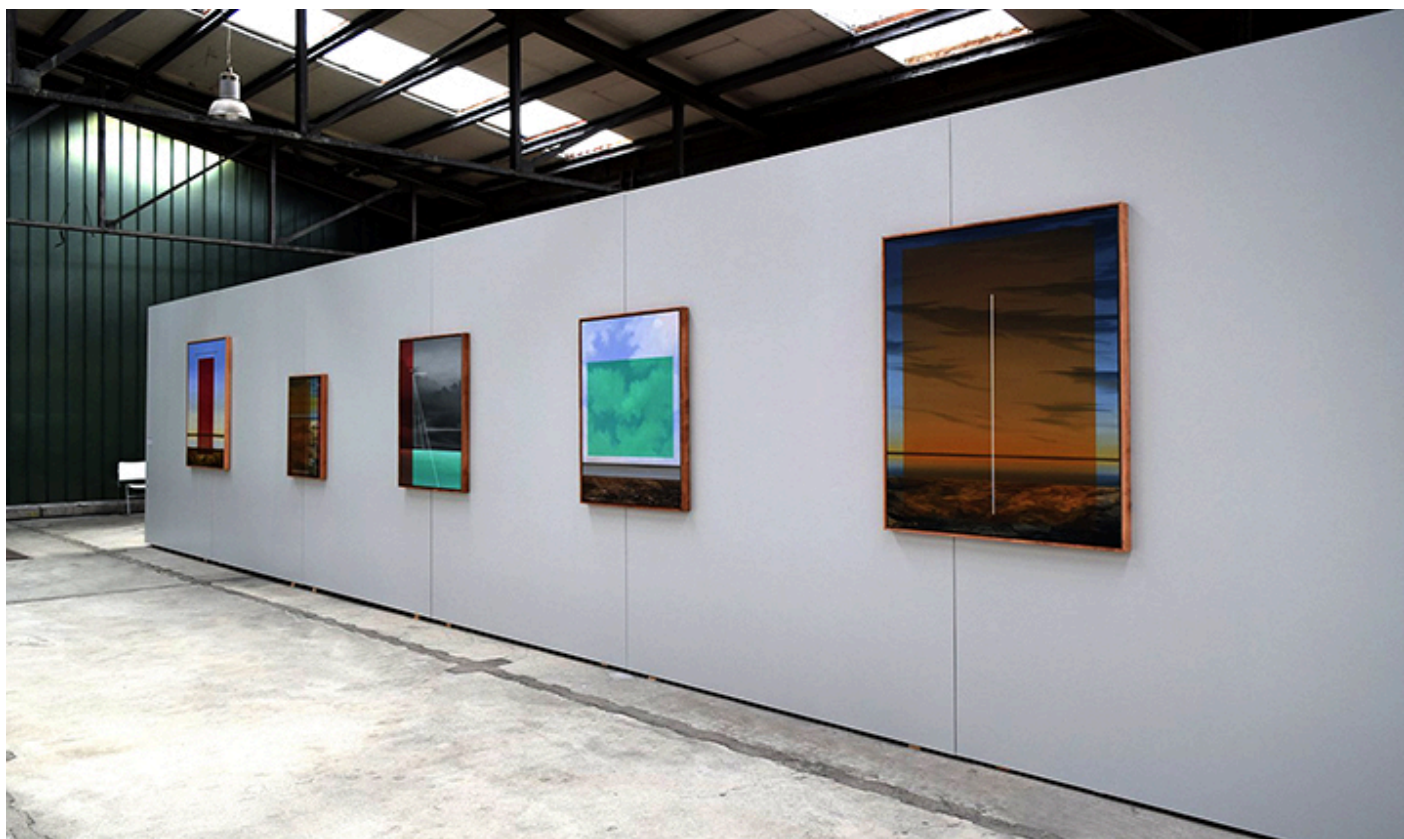
Natalia LL, Mystic Head XI, 1987, fotografia i akryl na płótnie, 105 x 105 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Łukasz Patelczyk (Polska)

Urodzony w 1986 roku. W 2012 roku ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku pod kierunkiem prof. Miszkina i prof. Czerwonki. Ma na swoim koncie liczne wystawy indywidualne (Slag Gallery w Nowym Jorku, 2021; Galeria Miejska Łódź, 2019; Galerie Jana Tarasin w Kaliszu, 2019; Platán Galéria w Instytucie Polskim w Budapeszcie, 2018; Centrum Sztuki Nowoczesnej Znaki Czasu w Toruniu, 2018; Galerie Sandhofer w Salzburgu,

2017) oraz zbiorowe (Galeria Szara Kamienica w Krakowie, 2021; VOLTA w Nowym Jorku, 2020; Galeria Polskiej Sztuki Współczesnej, Muzeum Narodowe Gdańsk, 2019; Muzeum Sztuki Współczesnej we Wrocławiu, 2018; Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy, 2017). Wielokrotnie nagradzany. Jego obrazy łączą dwa gatunki: klasyczny pejzaż i abstrakcję geometryczną. Obecnie pracuje nad cyklem „Szkło”, w którym na tradycyjnie malowany pejzaż nakładana jest glazura zmieniająca kolory.

Łukasz Patelczyk, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Tadeusz Rolke (*Polska, Niemcy*)

Urodzony w 1929 roku w Warszawie. Jest jednym z największych

talentów w historii polskiej fotografii. Studiował historię sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 60. pracował w tygodniku „Stolica” i miesięczniku „Polska”. W latach 70. i 80. mieszkał w Niemczech jako fotograf, pracując dla magazynów takich jak „Stern”, „Spiegel”, „Die Zeit”. Był wszechstronny, odnosił sukcesy w fotografii prasowej, modowej i kreatywnej. Od wielu lat uważany jest za czołowego przedstawiciela polskiej fotografii humanistycznej. W swoim fotograficznym archiwum zgromadził blisko pięćdziesiąt tysięcy negatywów. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie opublikowało jego internetowe archiwum z prawie sześcioma tysiącami fotografii. Uczestniczył w licznych wystawach w kraju i za granicą. Jest reprezentowany przez Galerię Le Guern w Warszawie.

Tadeusz Rolke, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

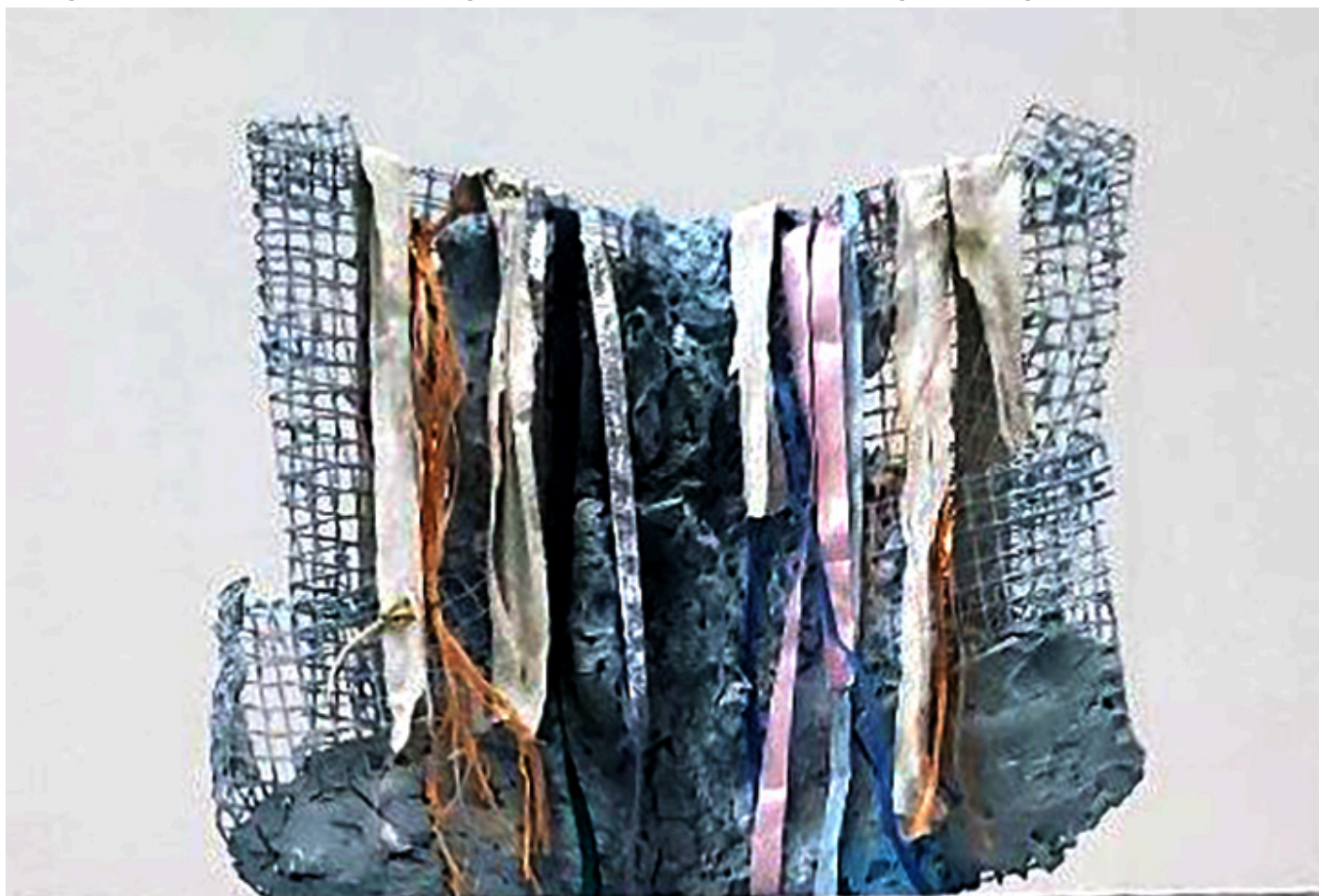

Wojciech Antoni Sobczyński *(Polska, Wielka Brytania)*

Urodzony w 1944 roku. Ukończył studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, a następnie w City & Guilds of London Arts School oraz w The Slade School of Fine Art, University College (Londyn). Mieszka na stałe w Londynie. Jest współzałożycielem Grupy Page Six. Pracował jako korespondent, komentator i krytyk sztuki dla magazynu artystycznego „Format” i magazynu kulturalnego „Hybryda”. Od 2021 roku jest członkiem POLART-u. Miał wiele wystaw artystycznych w Polsce, jego prace były również wystawiane m.in. na dorocznej wystawie indywidualnej w Hartnoll Gallery w Londynie. Tworząc swoje eksperymentalne obiekty łączy aspekty malarstwa i rzeźby w bardzo indywidualnych kompozycjach. Zbiegi okoliczności, przypadkowe zdarzenia, kolory, dźwięki i słowa to jego narzędzia i źródła inspiracji.

Wojciech Antoni Sobczyński, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Wojciech Antoni Sobczyński, Z cyklu: Rozdrobnione, 2021-2022,

technika mieszana, 44 x 48 x 20 cm, fot. Jan de Weryha-
Wysoczański

*

Lubomir Tomaszewski (Polska, USA)

Urodzony w 1923 roku, zmarł w 2018 roku. Był rzeźbiarzem i malarzem z Warszawy, mieszkał i tworzył w Easton, w Connecticut przez ponad 46 lat. Wykładał na Uniwersytecie Bridgeport przez ponad 25 lat. W 2014 roku otrzymał Nagrodę za Całokształt Twórczości. Był założycielem grupy Emocjonalizm, której misją był powrót do natury poprzez język wypowiedzi w sztuce. Jego prace znajdują się w wielu kolekcjach i muzeach na całym świecie. Miał liczne wystawy indywidualne i zbiorowe, otrzymał wiele nagród. Na pytanie, co go inspiruje miał łatwą odpowiedź – *Przygoda z naturą. Przy każdej pracy mogę opowiedzieć historię o tym, jak trafiłem na nią w naturze i rozwiązałem zagadkę jej kształtu, gramatury i koloru.*

Lubomir Tomaszewski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska (Polska)

Współpracują ze sobą od 2016 roku. Tworzą rzeźby, obiekty, instalacje, scenografie, rysunki i filmy wideo. W ich twórczości zderzają się dwie estetyki – kamp i hiperrealizm. Ich prace łączą pozornie sprzeczne jakości, zarówno realistyczne, jak i nierealne. Ich twórczość przypomina bajki dla dorosłych z bieżącym komentarzem na temat różnych spraw. Artyści wykraczają poza obszar zwyczajowej obiektywności. Prace zmontowane są z materiałów bez etykiety i wartości, pozbawionych emocjonalnych skojarzeń. W trakcie tego procesu nabierają nowych znaczeń i przekształcają się w dzieła sztuki, zmieniając ich status ontologiczny i sposób, w jaki je interpretujemy. Paweł Wocial jest

rzeźbiarzem, projektantem i scenografem, artystą instalacji i wideo. Kamila Tuszyńska (doktor literaturoznawstwa, językoznawstwa, kulturoznawstwa i medioznawstwa) jest krytykiem sztuki i znawcą sztuki wizualnej. Jest autorką bloga artystycznego „Wernisażeria”, największego tego typu w Polsce.

Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska, Dziewczyna, 2014, akryl, bawełna, nylon, spandex, żywica poliestrowa, 70 x 26,5 x 20 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

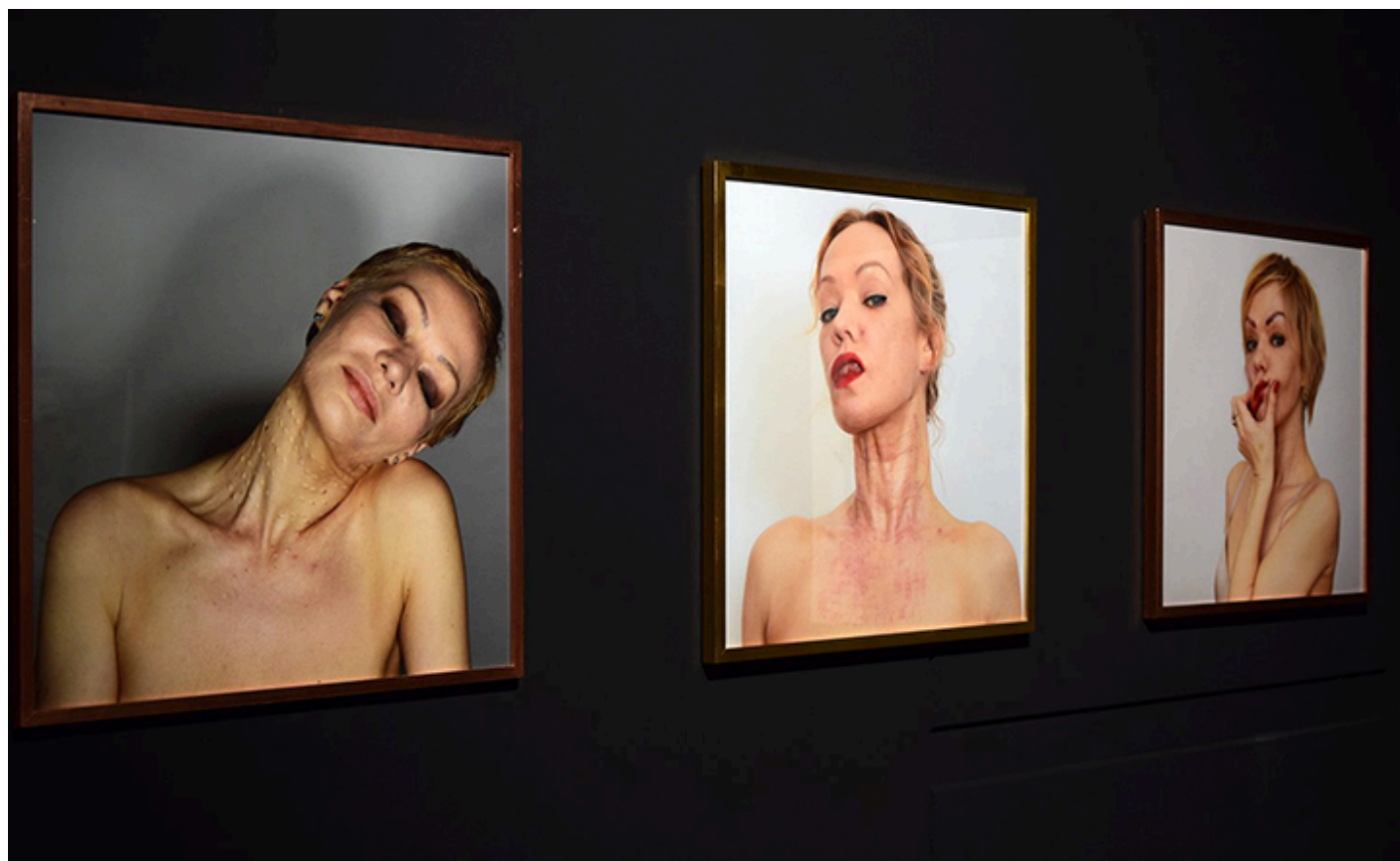
Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Agata Zbylut *(Polska)*

Artystka jest naukowcem, feministką i weganką. W 2008 roku obroniła doktorat w zakresie sztuk użytkowych na Wydziale Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 2012 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego w PWSFTviT. Była kuratorem Galerii Amfilada (2000–2005) oraz koordynowała realizację Narodowego Programu Kultury „Znaki Czasu” w województwie zachodniopomorskim (2004). W 2005 roku została odznaczona brązowym medalem Zasłużony Kulturze

Gloria Artis. Od 2010 roku jest wykładowcą Akademii Sztuki w Szczecinie. Od 2013 roku zajmuje stanowisko profesora nadzwyczajnego i prowadzi Pracownię Fotografii i Praktyki Post-artystycznej. W 2018 roku objęła stanowisko Kierownika Działu Fotografii. Jej prace były wystawiane na ponad stu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce, Niemczech, Białorusi, Rosji, Ukrainie, Francji, Chorwacji, Wielkiej Brytanii i USA. Pracuje i mieszka w Warszawie i Szczecinie.

Agata Zbylut, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Biogramy artystów oparte są na katalogu wystawy.

Część 1:

Polski Pawilon na jednej z największych europejskich wystaw sztuki współczesnej NordArt 2022. Część 1.

Zobacz też:

Wojciech Antoni Sobczyński – dialog z kompozycyjnymi przemysleniami

Polski Pawilon

na jednej
z największych
europejskich wystaw
sztuki współczesnej
NordArt 2022. Część
1.

Michał Jackowski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Organizatorzy i gospodarze, największej w Europie prezentacji światowej sztuki współczesnej NordArt (Büdelisdorf/Niemcy), każdego roku prezentują sztukę ponad 200 artystów ze wszystkich kontynentów świata, wybieranych z ponad 3000 twórców, których dokonania uważają za wybitne lub rokujące w sztuce światowej. Oprócz wystawy ogólnej, sztuce wybranego kraju dedykują Pawilon Narodowy. Pawilony Narodowe, mają być prezentacją najlepszych osiągnięć w zakresie plastyki danego kraju. Po Pawilonach Chin, Mongolii, Czech, a w 2021 roku Pawilonie Narodowym Ukrainy, w 2022 roku NordArt zadedykowało Narodowy Pawilon sztuce polskiej. Uroczyste otwarcie Pawilonu Polskiego nastąpiło 4 czerwca 2022 roku.

Wystawa będzie prezentowana międzynarodowej publiczności do 10 października 2022 roku.

Na kuratora Pawilonu Polskiego pod hasłem „**Ponad granicami/Above Borders**”, został powołany historyk i krytyk sztuki, **prof. zw. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz**, od ponad trzydziestu lat zajmujący się sztuką polską na emigracji, twórca Zakładu Historii Sztuki i Kultury Polskiej na Emigracji, kierujący obecnie Katedrą Historii Sztuki XX wieku w Europie Środkowej i na Emigracji na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, członek Rady Krajowej Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” oraz Rady Narodowego Instytutu Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą POLONIKA.

Ideą kuratora jest, po raz pierwszy w dziejach powojennej sztuki polskiej, prezentacja międzynarodowemu odbiorcy dorobku wybranych polskich artystów plastyków tworzących zarówno w powojennej Polsce, jak również dzieł powstałych na emigracji. Dotyczy to zwłaszcza tych twórców, którzy przez dziesięciolecia wyparci byli w PRL-owskiej Polsce z dziejów polskiej kultury. Na wystawie znalazły się dzieła 26 wybitnych polskich artystów starszego i najmłodszego pokolenia, tworzących w Polsce i poza Polską.

Kurator Polskiego Pawilonu prof. Jan Wiktor Sienkiewicz (w środku) wraz z artystami podczas wystawy sztuki współczesnej NordArt 2022, fot. Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”

Artyści w Polskim Pawilonie:

Magdalena Abakanowicz (Polska), Maciej Aleksandrowicz (Polska), Sylwester Ambroziak (Polska), Michał Batory (Polska/Francja), Robert Bluj (Polska/Litwa), Julia Curyło (Polska), Leszek Golec i Tatiana Czekalska (Polska), Michał Jackowski (Polska), Janusz Kapusta (Polska/USA), Carolina Khouri (Polska, Liban, Wielka Brytania), Justyna Kisielewicz (Polska/USA), Tomek Kopcewicz (Polska), Grzegorz Kozera (Polska), Sebastian Krok (Polska), Wacław Kuczma (Polska), Julita Malinowska (Polska), Martyna Miller (Polska), Janina

Myronova (Polska/Ukraina), Natalia LL (Polska), Łukasz Patelczyk (Polska), Tadeusz Rolke (Polska/Niemcy), Wojciech Sobczyński (Polska/Wielka Brytania), Lubomir Tomaszewski (Polska/USA), Jan de Weryha-Wysoczański (Polska/Niemcy), Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska (Polska), Agata Zbylut (Polska).

Patronat honorowy nad Pawilonem Polskim objął Paweł Jaworski Konsul Generalny RP w Hamburgu, a jego realizacja możliwa była dzięki pomocy A.C.O. Polska, która zapewniła transport dzieł polskich artystów z Polski.

(Materiał prasowy)

Wywiad z prof. Janem Wiktorem Sienkiewiczem:

*

Polscy artyści na wystawie NordArt 2022

*

Magdalena Abakanowicz (Polska)

Urodzona w 1930 r., zmarła w 2017 r. Polska rzeźbiarka i artystka gobelinów. Zaistniała w świecie sztuki dzięki powstałym na początku lat 60. przestrzennym tkaninom nazwanym

abakanami. Praca „Femme”, pokazana po raz pierwszy publicznie podczas wystawy NordArt, pochodzi z prywatnej kolekcji i jest jednym z najwcześniejszych dzieł artystki. Abakany, wykonane z kolorowych włókien sizalowych początkowo szokowały. Tkaniny były zawieszane pod sufitem i zrywały z tradycyjnym dwuwymiarowym. W połowie lat 70. artystka stworzyła cykl rzeźb figuralnych. Jej prace przyniosły jej stałe miejsce w historii sztuki XX wieku i znajdują się w muzeach i kolekcjach na całym świecie.

Magdalena Abakanowicz, Femme, ok. 1970, włókno sizalowe,
210 x 156 cm, kolekcja prywatna, fot. Jan de Weryha-
Wysoczański

*

Michał Jackowski (Polska)

Urodzony w 1978 r. Ukończył studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 2003 roku. Mieszka i pracuje w Białymstoku. Głęboko zakorzeniony w starożytnych obyczajach łączy elementy klasyczne ze współczesną mitologią konsumpcjonizmu, reprezentowaną np. przez gumę do żucia, teksty *The Beatles* i inne. Mocny kontrast między tradycją, a nowoczesnością daje zaskakujący i niecodzienny efekt. Zadając ponadczasowe i uniwersalne pytania, artysta koncentruje się na relacjach międzyludzkich i ich stanie duchowym. Klasyczna estetyka i elementy przeszłości łączą się z odniesieniami do popkultury, skłaniając widza do myślenia o sobie i związku z przeszłością i teraźniejszością. Jego materiałami są marmur i brąz.

Michał Jackowski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Michał Jackowski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Michał Jackowski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Michał Jackowski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

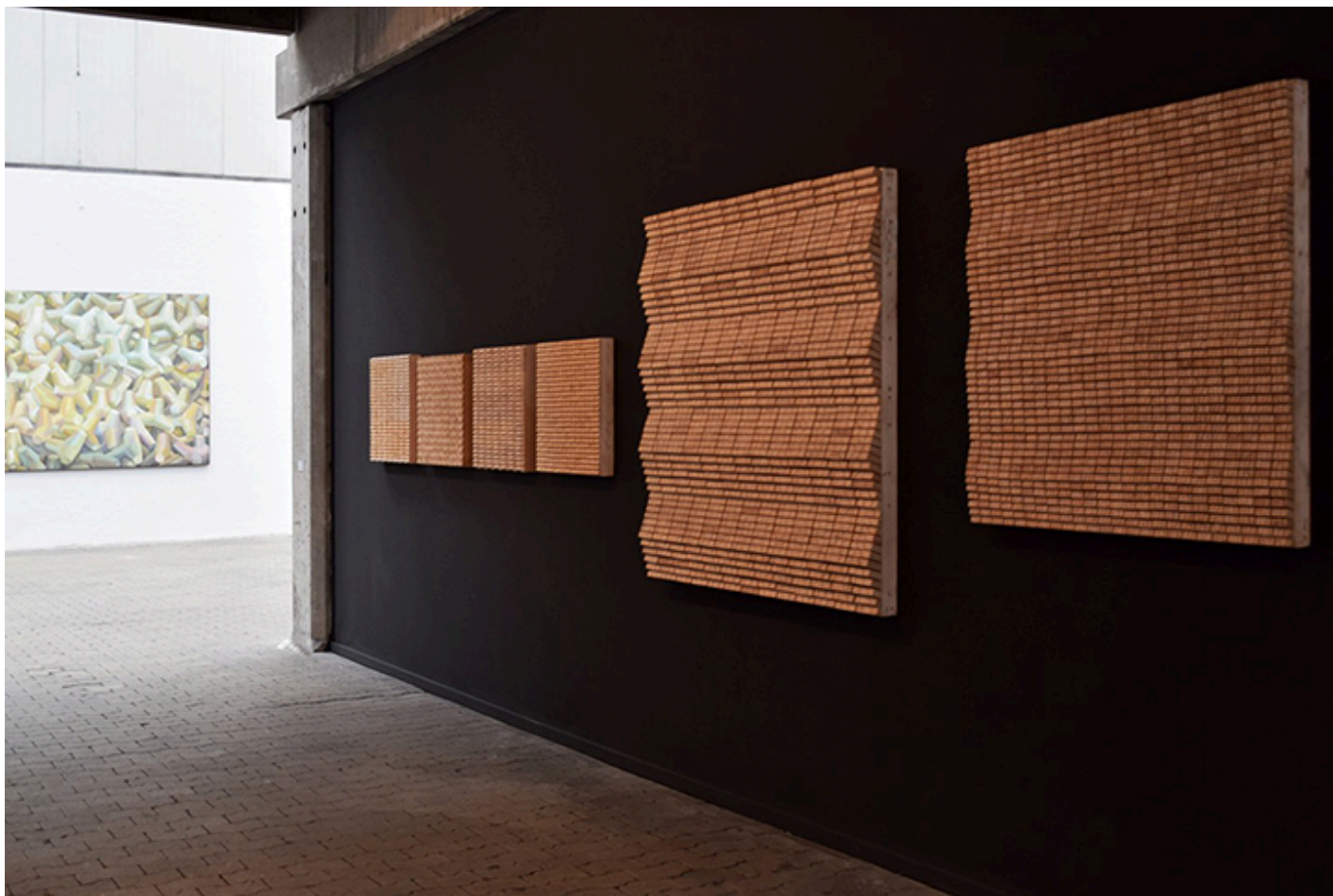
Jan de Weryha-Wysoczański (Polska/Niemcy)

Urodzony w 1950 r. w Gdańsku. W latach 1971–1976 studiował rzeźbę na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku pod kierunkiem profesorów Alfreda Wiśniewskiego i Adama Smolana. Od tego czasu pracuje jako niezależny rzeźbiarz. Od 1981 roku mieszka w Hamburgu. Brał udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych, a jego prace znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych i publicznych. Od 2012 roku jego prace znajdują się w stałej ekspozycji w Hamburgu. W 2016 roku w Hamburgu

powstało stowarzyszenie Friends of the de Weryha Collection.
Jego materiałem twórczym jest drewno.

Jan de Weryha-Wysoczański, Praca 210, 2020, świerk cięty i
łamany, kołki drewniane, 183 x 450 x 450 cm, fot. Jan de
Weryha-Wysoczański

Jan de Weryha-Wysoczański, sześć wybranych prac o podobnej strukturze, sosna cięta i rozłupywana, montowana na drewnianej ramie, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

✱

Michał Batory (Polska/Francja)

Urodzony w 1959 r., jeden z najbardziej cenionych plakacistów na świecie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Jego prace były prezentowane w wielu galeriach na całym świecie, między innymi w Les Arts Décoratifs w Luwrze. Artysta przez lata swojej działalności zebrał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. Nagrodę Publiczności na Festiwalu Plakatu w Chaumont za

plakat *La Femme sur le lit* (1996), I nagrodę na Międzynarodowym Festiwalu Plakatu w Chaumont za plakat *Power Book* (2004), czy też nagrodę na Międzynarodowym Biennale Plakatu w Meksyku za plakat do książki Paulo Coelho „Zwycięzca jest sam” (2010).

Michał Batory, Bauhaus, 2019 (z lewej); Bal, 2020 (z prawej), druk cyfrowy, 100 x 70 cm każdy, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Sylwester Ambroziak (*Polska*)

Urodzony w 1964 r. w Łowiczu. Ukończył Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem prof.

Grzegorza Kowalskiego w 1989 roku. Ma na swoim koncie ponad 150 wystaw indywidualnych i zbiorowych, zarówno w Polsce jak i za granicą. Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem, instalacją i animacją eksperymentalną. Początkowo używał drewna dla swoich wielkoformatowych rzeźb, potem zaczął eksperymentować z silikonem, masami akryłowymi, a niedawno z żywicami epoksydowymi. Jego prace nawiązują do sztuki „prymitywnej”, archaicznej i ludowej, przyjmują cechy rytualnych masek i postaci. Na jego twórczość ma też wpływ współczesna kultura masowa – komiksy, kreskówki, filmy science-fiction itd. Postacie wykreowane przez artystę są groteskowo zdeformowane, przeskalowane i niemal prowokacyjnie brzydkie.

Sylwester Ambroziak, Niewinność, 2020, masa akrylowa, wys. 145 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Sylwester Ambroziak, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Janusz Kapusta (Polska/USA)

Urodzony w 1951 r. W 1977 r. ukończył Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Studiował także na Wydziale Filozoficznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Zajmuje się grafiką, plakatem, rysunkiem prasowym, projektowaniem graficznym, ilustracją książkową, scenografią filmową i malarstwem. Nowy Jork stał się jego nowym domem w 1981 roku i zaczął publikować swoje prace m.in. w „The New York Times”, „The Wall Street Journal”, „The Washington Post”,

„Graphics”, „Print” i „Nature”. W 1985 roku odkrył nową figurę geometryczną, wielościan jedenastego stopnia, który nazwał K-dron. W 2017 roku premier Mateusz Morawiecki wybrał K-drona na logo innowacyjnej Polski, a jego kształt został wykorzystany w projekcie ekspozycji na Targach Hanowerskich w Niemczech.

Janusz Kapusta (trzy wiszące prace): Nowy Jork, 2017, akryl na drewnie, 126 x 126 x 4,4 cm (z prawej); Brooklyn, 2017, akryl na drewnie, 100 x 100 x 9,2 cm (z lewej); Sylwester Ambroziak (rzeźby), fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Maciej Aleksandrowicz (Polska)

Urodzony w 1973 r. Jest profesorem Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, a także Dyrektorem Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku i Członkiem Zarządu Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP). Ukończył Wydział Rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz historię sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Otrzymał stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2008 i w 2019 roku. Był również stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej. Brał udział w licznych wystawach, organizuje i prowadzi warsztaty dotyczące przestrzeni publicznej.

Maciej Aleksandrowicz, Sprawiedliwość, 2019, instalacja: stal, ziemia, kanistry na benzynę, korzeń, 400 x 400 x 200 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

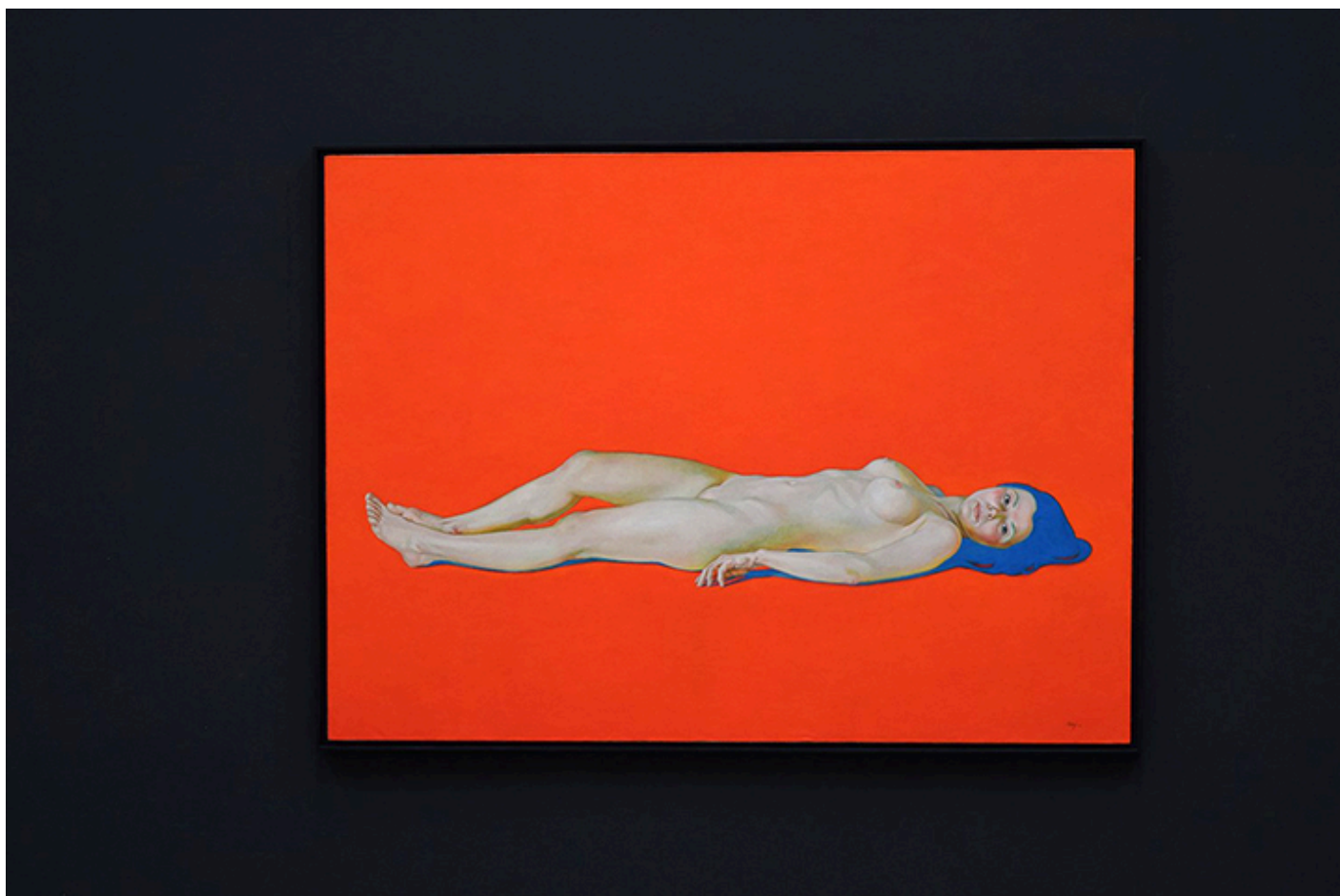
Maciej Aleksandrowicz, Sprawiedliwość, 2019, instalacja: stal, ziemia, kanistry na benzynę, korzeń, 400 x 400 x 200 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Robert Bluj *(Polska/Litwa)*

Urodzony w 1970 r. w Wilnie na Litwie. W latach 1992-1997 studiował malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, studia ukończył z tytułem magistra w 2014 roku. W 2014 roku

obronił na tej samej uczelni stopień doktora sztuk pięknych. Założył pracownię dla dzieci, młodzieży i dorosłych, ucząc rysunku, malarstwa, kompozycji i perspektywy. Pracownia corocznie organizuje warsztaty i plenery malarskie. Wielu studentów, którzy ukończyli kurs w jego szkole, kontynuowało naukę w szkołach wyższych na Litwie i w innych krajach Unii Europejskiej. Od 2002 r. jest członkiem Stowarzyszenia Malarzy Litwy. W 2005 r. od litewskiego Ministra Kultury otrzymał honorowy status Twórcy Sztuki. W 2008 roku był kuratorem wystawy malarstwa członków Związku Artystów Litewskich, którzy są z pochodzenia Polakami.

Robert Bluj, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Robert Bluj, Dziewczyna z cytrynami, 2015, olej i воск na płótnie, 142 x 180 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Julia Curyło (Polska)

Urodzona w 1986 r. w Warszawie. Obroniła doktorat na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 2021 r. Jej prace, często spotykane w przestrzeni publicznej, zdobyły wiele nagród. Wygrała m.in. konkurs PROMOCJE 2010, gdzie wzbudziła duże zainteresowanie 33-metrowym murałem *Baranki Boże*. W 2021 r. Unicorn wydał książkę „The Co(s)mic Picture of Reality in the Art of Julia Curyło”, opartą na obrazach z serii *Space*. Prace

Curyło łączy idee i symbole zaczerpnięte z historii i tradycji malarskich z symbolami z obszaru kultury masowej. Artystka łączy sztukę współczesną ze sztuką historyczną, kulturę wysoką z kulturą popularną, podejmując zagadnienia szeroko rozumianego modernizmu. Curyło intrygują dwuznaczności świata: pobożność zestawiona z perwersją, dzieciństwo z dojrzałością, moralność z deprawacją, religia z nauką czy pięknem z kiczem.

Julia Curyło, Śniadanie na plaży, 2013, olej na płótnie, 150 x 220 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

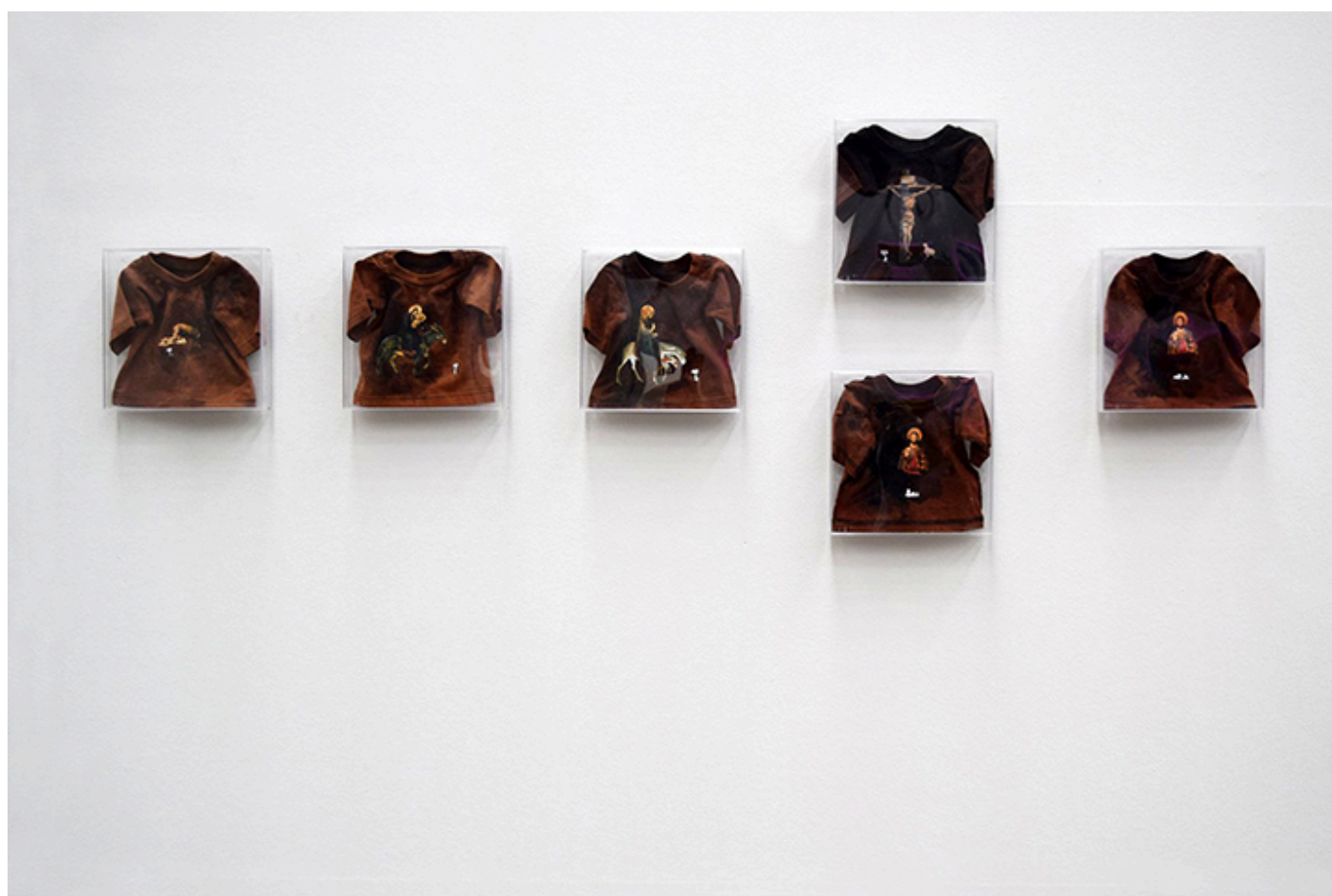
Julia Curyło, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Leszek Golec i Tatiana Czekańska (Polska)

Urodzony w 1959 r. Leszek Golec jest absolwentem Warszawskiej Szkoły Fotografii i Projektowania Graficznego. Urodzona w 1969 r. Tatiana Czekańska ukończyła łódzką Akademię Sztuk Pięknych. Współpracują jako duet artystyczny od 1996 roku. Brali już udział w licznych wystawach w kraju i za granicą. Swoją sztukę opierają na szacunku do życia. Kluczowymi elementami są empatia, duchowość i poczucie wspólnoty między wszystkimi żywymi istotami. Odniesienia

biblijne i artefakty klerykalne wskazują na związek ze chrześcijaństwem, ale oznaczają prawdziwą empatię, a nie tylko rytuały. Artyści kolekcjonują stare, zniszczone przedmioty, pełne historii. Dają „schronienie” zapomnianym książkom, przekazanym antykwariuszom przez zamknięte kościoły, ikonom, szalom i naczyniom religijnym, obdarzając je drugim życiem w świecie sztuki.

Leszek Golec i Tatiana Czekalska, ReCollection, koszulka typu T-shirt, 2006, 100% bawełna, wegetariańska sierść kota, technika własna, ręcznie farbowana, zamknięta w koszernych pudełkach po cukierkach, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Biogramy artystów oparte są na katalogu wystawy.

KUNSTWERK CARLSHÜTTE

**Nord
Art
2022**

POLISH PAVILION

ABOVE BORDERS
PONAD GRANICAMI

Curator: Prof. Jan Wiktor Sienkiewicz

- Abakanowicz, Magdalena - Poland
- Aleksandrowicz, Maciej - Poland
- Ambroziak, Sylwester - Poland
- Batory, Michał - Poland/France
- Bluj, Robert - Poland/Lithuania
- Curyło, Julia - Poland
- de Weryha-Wysoczański, Jan - Poland/Germany
- Golec, Leszek & Czekalska, Tatiana - Poland
- Jackowski, Michał - Poland
- Kapusta, Janusz - Poland/USA
- Khoury, Carolina - Poland/Lebanon/Great Britain
- Kisielewicz, Justyna - Poland/USA
- Kopcewicz, Tomek - Poland
- Kozera, Grzegorz - Poland
- Krok, Sebastian - Poland
- Kuczman, Wacław - Poland
- Malinowska, Julita - Poland
- Miller, Martyna - Poland
- Myronova, Janina - Poland/Ukraine
- Natalia LL - Poland
- Pałecznyk, Łukasz - Poland
- Rolke, Tadeusz - Poland/Germany
- Sobczyński, Wojciech - Poland/Great Britain
- Tomaszewski, Lubomir - Poland/USA
- Wojcik, Paweł & Tuszyńska, Kamila - Poland
- Zbylut, Agata - Poland

COUNTRY FOCUS AT NORDART 2022

05/06—10/10 2022

www.nordart.de

Pozostali artyści, których prace można zobaczyć na wystawie NordtArt 2022, będą zaprezentowani w następnej środę 6 lipca 2022 r.

Artykuł prof. Jana Wiktora Sienkiewicza „Objawienia - nie

**tylko w drewnie” na temat prac Jana de Weryhy-
Wysoczańskiego wraz z galerią:**

Objawienia – nie tylko w drewnie